

Arrest

nr. 149 057 van 2 juli 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Zimbabwaanse nationaliteit te zijn, op 24 juni 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juni 2015.

Gelet op artikel 39/77 en artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 juli 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 juli 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een staatsburger te zijn van Zimbabwe en afkomstig van Harare. U bent geboren op 21 april 1989 en u bent Shona. U groeide op en ging naar school in Harare. Toen u 6 jaar oud was, scheidden uw ouders. Uw moeder verliet Zimbabwe in 2001 en ze verblijft in London, Verenigd Koninkrijk. U volgde een opleiding motormechanica, maar u vond nadien geen werk. Na het vertrek van uw moeder groeide u op bij uw grootmoeder en uw tantes. In 2014 ging u drie maanden naar Zuid Afrika op zoek naar werk. Na het overlijden van uw grootmoeder begonnen uw tantes het huis en de eigendom van uw grootmoeder op te eisen. Ze wilden de kamer waarin u verbleef verhuren. U had geen plaats meer om te verblijven en u besloot om werk te zoeken in Zuid Afrika. In januari 2015 verliet u Zimbabwe en u ging

naar Johannesburg, Zuid Afrika. Sinds de periode februari en maart 2015 heerst er een klimaat van xenofobie in Zuid Afrika en was u getuige van geweld. U besloot om het land te verlaten. U reisde via Dubai, India en Bangkok naar België. U kwam aan op de luchthaven van Zaventem waar u op 12 mei 2015 asiel hebt aangevraagd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaart Zimbabwe te hebben verlaten omdat u op zoek was naar een verblijfplaats, werk en een beter leven (zie gehoor CGVS, p.9, p.10). U haalt een familieconflict aan over de eigendom van uw overleden grootmoeder (zie gehoor CGVS, p.4 en p.9), maar u haalt verder geen asielmotieven aan. De Conventie van Genève voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees koesteren voor vervolging omwille van hun ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of hun behoren tot een bepaalde sociale groep. De motieven die door u worden aangehaald zijn louter van familiale en socio-economische aard en hebben geen verband met de criteria van de Conventie van Genève.

Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U hebt niet aangetoond dat er in uw hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst.

Dat u niet meer bij uw familie in Zimbabwe terecht kan en dat u bang bent geen werk en verblijfplaats te zullen vinden in Zimbabwe (zie gehoor CGVS, p.11) wijst niet op een reëel risico op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming. Bovendien zijn er geen elementen aanwezig die aantonen dat u verhinderd zou worden te werken of een woonplaats te vinden in Zimbabwe. Uit uw verklaringen blijkt dat u nooit problemen heeft ondervonden in Zimbabwe en dat u uw land van herkomst slechts heeft verlaten om uw verblijfplaats en uw economische situatie te verbeteren (CGVS p.10). Uit uw verklaringen blijkt dat u nooit problemen heeft ondervonden met de autoriteiten van Zimbabwe.

Bijgevolg kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

De door u neergelegde documenten (Application for identity documents op naam van K.(...) T.(...) dd.1.4.2007, Certified Copy of an Entry of Birth registered in the District of Harare in Zimbabwe n°558406 op naam van T.(...) T.(...) K.(...) dd.12.2.2008 en de studiecificaten) vormen een begin van bewijs van uw identiteit en betreffen de door u gedane studies, maar doen geen afbreuk aan bovenstaande motivering.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 7,9 en 4 van de Dublinverordening III, van artikel 3 EVRM, van artikel 27 van het KB van 11/07/2003, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 52, 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van artikel 1.A.2. van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980. Ook meent verzoeker dat er sprake is van een kennelijke beoordelingsfout en machtsoverschrijding.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet

vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is de Raad van mening dat de door verzoeker voorgehouden problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. De door verzoeker aangehaalde motieven om zijn land van herkomst te verlaten houden geen verband met één van de criteria opgenomen in het Vluchtelingenverdrag. De door verzoeker beschreven problemen zijn echter van economische en interpersoonlijke aard. Verzoeker verklaarde op zoek te zijn naar een verblijfplaats, werk en een beter leven. Ook haalde hij een familieconflict aan omwille van de eigendom van zijn overleden grootmoeder. Verzoeker toont evenmin aan dat hij omwille van één van de redenen zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. Met betrekking tot deze aangehaalde problemen dient tevens te worden opgemerkt dat verzoeker ook niet *in concreto* aantoonde dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker maakt melding van het gegeven dat hij geen werk vond en geen verblijfplaats had, maar maakt dit geenszins concreet aannemelijk. Er zijn geen elementen aanwezig die aantonen dat verzoeker verhinderd zou worden te werken of een woonplaats te vinden in Zimbabwe.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelde dan ook terecht het volgende:

“Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een ‘gegronde vrees voor vervolging’ zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaart Zimbabwe te hebben verlaten omdat u op zoek was naar een verblijfplaats, werk en een beter leven (zie gehoor CGVS, p.9, p.10). U haalt een familieconflict aan over de eigendom van uw overleden grootmoeder (zie gehoor CGVS, p.4 en p.9), maar u haalt verder geen asielmotieven aan. De Conventie van Genève voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees koesteren voor vervolging omwille van hun ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of hun behoren tot een bepaalde sociale groep. De motieven die door u worden aangehaald zijn louter van familiale en socio-economische aard en hebben geen verband met de criteria van de Conventie van Genève.

Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U hebt niet aangetoond dat er in uw hoofd een reëel risico bestaat op ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst.

Dat u niet meer bij uw familie in Zimbabwe terecht kan en dat u bang bent geen werk en verblijfplaats te zullen vinden in Zimbabwe (zie gehoor CGVS, p.11) wijst niet op een reëel risico op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming. Bovendien zijn er geen elementen aanwezig die aantonen dat u verhinderd zou worden te werken of een woonplaats te vinden in Zimbabwe. Uit uw verklaringen blijkt dat u nooit problemen heeft ondervonden in Zimbabwe en dat u uw land van herkomst slechts heeft verlaten om uw verblijfplaats en uw economische situatie te verbeteren (CGVS p.10). Uit uw verklaringen blijkt dat u nooit problemen heeft ondervonden met de autoriteiten van Zimbabwe.

Bijgevolg kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

De door u neergelegde documenten (Application for identity documents op naam van K.(...) T.(...) dd.1.4.2007, Certified Copy of an Entry of Birth registred in the District of Harare in Zimbabwe n°558406 op naam van T.(...) T.(...) K.(...) dd.12.2.2008 en de studiecificaten) vormen een begin van bewijs van uw identiteit en betreffen de door u gedane studies, maar doen geen afbreuk aan bovenstaande motivering.”.

Deze motieven zijn pertinent, vinden steun in het administratief dossier en worden door de Raad overgenomen.

De nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet worden getoetst ten aanzien van het land van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Verzoeker verklaarde de Zimbabweaanse nationaliteit te hebben, waardoor zijn nood aan bescherming wordt beoordeeld ten aanzien van Zimbabwe. De problemen die verzoeker zou ondervonden hebben in Zuid-Afrika en waarvan hij opnieuw melding maakt in het verzoekschrift doen *in casu* dan ook niet ter zake.

Het loutere gegeven dat zijn moeder, broers en zussen in het Verenigd Koninkrijk verblijven en dat zijn moeder daar als vluchteling werd erkend, kan geen afbreuk doen aan het voorgaande. De Raad meent dat iedere asielaanvraag individueel dient te worden behandeld. Niettegenstaande verzoeker stelt tot een kwetsbare groep te behoren, maakt hij dit met geen enkel concreet element aannemelijk.

De Raad stelt vast dat verzoekers kritiek in het verzoekschrift gericht is tegen de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken om verzoekers asielaanvraag in België te behandelen. Deze beslissing maakt evenwel niet het voorwerp uit van onderhavig beroep. Verzoekers kritiek is dan ook niet dienstig.

Het stuk waaruit het verblijf van zijn moeder in het Verenigd Koninkrijk moet blijken dat verzoeker aan zijn verzoekschrift toevoegt, is, gelet op wat voorafgaat, niet bij machte om aan te tonen dat verzoeker gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker geeft in zijn verzoekschrift aan zijn geboortecertificaat te hebben toegevoegd aan het verzoekschrift, doch de Raad stelt vast dat dit niet was bijgevoegd. Hoe dan ook, is een dergelijk stuk gelet op wat voorafgaat evenmin bij machte om aan te tonen dat verzoeker gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker maakt gelet op bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat er in Zimbabwe een situatie van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict aanwezig is in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van voormelde wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus werd getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonst.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juli tweeduizend vijftien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. CROMBECQ,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. CROMBECQ

C. DIGNEF